TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2007. gada 5. jūlijā *

Apvienotās lietas C-145/06 un C-146/06

par lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam,

ko *Commissione tributaria di secondo grado di Trento* (Itālija) iesniedza ar lēmumiem, kas pieņemti attiecīgi 2006. gada 6. martā un 2005. gada 23. decembrī un kas Tiesā reģistrēti 2006. gada 17. martā, tiesvedībās

Fendt Italiana Srl

pret

Agenzia Dogane — Ufficio Dogane di Trento.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Ross [*A. Rosas*], tiesneši J. Klučka [*J. Klučka*], U. Lehmuss [*U. Lõhmus*], A. O'Kīfs [*A. Ó Caoimh*] (referents) un P. Linda [*P. Lindh*],

* Tiesvedības valoda — itāļu.

ģenerāladvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],
sekretāre M. Fereira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2007. gada 15. februārī,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Fendt Italiana Srl* vārdā — Dž. Maisto [*G. Maisto*], *avvocato*, un A. Parolini [*A. Parolini*], *dottore commercialista*,

— Itālijas valdības vārdā — I. M. Bragulja [*I. M. Braguglia*], pārstāvis, kam palīdz Dž. Ajello [*G. Aiello*], *avvocato dello Stato*,

— Kipras valdības vārdā — N. Haralambidu [*N. Charalambidou*], pārstāve,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — L. Pinjataro [*L. Pignataro*] un V. Moelss [*W. Moells*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus tiesas sēdē 2007. gada 19. aprīlī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīvu 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai (OV L 283, 51. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/75/EK (OV L 157, 100. lpp., turpmāk tekstā — "Direktīva 2003/96").

2 Šie lūgumi tika iesniegti tiesvedībās starp *Fendt Italiana Srl* (turpmāk tekstā — "*Fendt*") un *Agenzia Dogane — Ufficio Dogane di Trento* (Trento muitas iestāde) par minētās sabiedrības nesamaksāto nodokli par smēreļļu patēriņu par 2004. gadu, kas paredzēts valsts tiesībās.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienu tiesiskais regulējums

Direktīva 92/12/EEK

3 Padomes 1992. gada 25. februāra Direktīvas 92/12/EEK par vispārēju režīmu akcīzes precēm un par šādu preču glabāšanu, apriti un uzraudzību (OV L 76, 1. lpp.) 1. pantā ir paredzēts:

"1. Šī direktīva nosaka režīmu precēm, kam uzliek akcīzes nodokli un citus netiešos nodokļus, kurus tieši vai netieši uzliek to patēriņam, izņemot pievienotās vērtības nodokli un Kopienas noteiktus nodokļus.

2. Īpašus noteikumus par nodokļa struktūrām un likmēm attiecībā uz akcīzes precēm nosaka īpašās direktīvās."

4 Minētās direktīvas 3. pantā ir noteikts:

"1. Šo direktīvu Kopienas līmenī piemēro šādām precēm, kā tās definētas attiecīgās direktīvās:

— minerāleļļām,

[..]

2. Pirmajā punktā uzskaitītajām precēm īpašos nolūkos var uzlikt citus netiešos nodokļus, ja vien šie nodokļi atbilst nodokļu noteikumiem, ko piemēro akcīzes nodoklim un PVN saistībā ar nodokļu bāzes noteikšanu, nodokļa aprēķināšanu, iekasējamību un pārraudzību.

3. Dalībvalstis patur tiesības ieviest vai paturēt spēkā nodokļus, kurus uzliek tādām precēm, kas nav minētas 1. punktā, tomēr ar nosacījumu, ka šie nodokļi tirdzniecībā starp dalībvalstīm nerada robežšķērsošanas formalitātes.

[..]"

Direktīvas 92/81/EEK un 92/82/EEK

5 Padomes 1992. gada 19. oktobra Direktīvas 92/81/EEK par akcīzes nodokļu struktūru saskaņošanu attiecībā uz naftas produktiem (OV L 316, 12. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 1994. gada 22. decembra Direktīvu 94/74/EK (OV L 365, 46. lpp., turpmāk tekstā — "Direktīva 92/81"), 2. panta 1. punkta d) apakšpunktā, lasot to kopā ar šī panta 4. punktu, ir paredzēts, ka šajā direktīvā par minerāleļļām tiek uzskatīti "ražojumi ar KN kodu 2710" tajā kombinētās nomenklatūras (turpmāk tekstā — "KN") redakcijā, kas bija spēkā 1994. gada 1. oktobrī, un tostarp arī smēreļļas.

6 Atbilstoši minētā 2. panta 2. punktam "minerāleļļām, kurām akcīzes nodokļa likme nav noteikta Direktīvā 92/82/EEK, uzliek akcīzes nodokli, ja tie paredzēti [tās paredzētas] izmantošanai, piedāvāti [piedāvātas] pārdošanā vai tos [tās] izmanto kā kurināmo vai dzinēja degvielu. [..]"

7 Direktīvas 92/81 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts:

"1. Papildus Direktīvā 92/12/EEK izklāstītajiem vispārīgajiem noteikumiem par akcīzes preču tādu izmantošanu, uz ko attiecas atbrīvojumi no akcīzes nodokļiem,

un neskarot citus Kopienas noteikumus, dalībvalstis atbilstoši noteikumiem, ko tās pieņem, lai nodrošinātu šo atbrīvojumu pareizu un skaidru piemērošanu un novērstu nodokļa nemaksāšanu, apiešanu vai ļaunprātīgu izmantošanu, no saskaņotā akcīzes nodokļa atbrīvo:

a) minerāleļļas, kuras neizmanto kā dzinēju degvielu vai kurināmo;

[..]."

8 Padomes 1992. gada 19. oktobra Direktīva 92/82/EEK par minerāleļļām uzlikto akcīzes nodokļu likmju tuvināšanu (OV L 316, 19. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 94/74 (turpmāk tekstā — "Direktīva 92/82"), nosaka minimālo akcīzes nodokļa likmi noteiktām minerāleļļām. Šīs direktīvas 2. pantā ir uzskaitītas tās minerāleļļas, uz kurām attiecas šī direktīva, un to starpā nav minētas smēreļļas.

Direktīva 2003/96

9 Direktīvas 2003/96 preambulas pirmais līdz trešais un septītais apsvērums ir formulēti šādi:

"(1) [..] Direktīva 92/81/EEK [..] un [..] Direktīva 92/82/EEK [..] attiecas uz minerāleļļām.

(2) Tas, ka nav Kopienas noteikumu, kas nosaka minimālo nodokļa likmi elektroenerģijai un energoproduktiem, kas nav minerāleļļas, var nelabvēlīgi ietekmēt iekšējā tirgus pareizu darbību.

(3) Iekšējā tirgus pareizai darbībai un citu Kopienas politikas mērķu sasniegšanai Kopienas līmenī nepieciešams noteikt minimālo nodokļu līmeni vairumam energoproduktu, ieskaitot elektroenerģiju, dabas gāzi un akmeņogles.

[..]

(7) Būdama ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām puse, Kopiena ratificēja Kioto Protokolu. Nodokļu uzlikšana energoproduktiem un, vajadzības gadījumā, elektroenerģijai ir viens no pieejamiem līdzekļiem, lai sasniegtu Kioto Protokola mērķus."

10 Direktīvas 2003/96 preambulas divdesmit otrais apsvērums turklāt nosaka:

"Kopienas noteikumiem noteikti būtu jāattiecas uz energoproduktiem, ja tos izmanto par kurināmo vai motordegvielu. Tādēļ nodokļu sistēmas būtībai un loģikai jābūt tādai, lai noteikumu jomā neiekļautu energoproduktu divējādu izmantošanu un izmantošanu citiem nolūkiem, nevis kā degvielu, kā arī mineraloģiskos procesus. Tādai pašai attieksmei jābūt pret līdzīgā veidā izmantojamo elektroenerģiju."

11 Direktīvas 2003/96 1. pants nosaka, ka dalībvalstis uzliek nodokļus energoproduktiem un elektroenerģijai saskaņā ar šo direktīvu.

12 Minētās direktīvas 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā, lasot to kopā ar šī panta 5. punktu, ir paredzēts, ka šajā direktīvā termins "energoprodukti" attiecas uz produktiem, kuri "atbilst KN kodiem 2701, 2702 un no 2704 līdz 2715", kas ietverti Komisijas 2001. gada 6. augusta Regulā (EK) Nr. 2031/2001, ar kuru grozīts I pielikums Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 279, 1. lpp.), tas ir, tostarp arī minerāleļļas, kas atbilst KN kodam 2710.

13 Direktīvas 2003/96 2. panta 4. punkta b) apakšpunkta redakcija ir šāda:

"4. Šī direktīva neattiecas uz:

[..]

b) šādiem energoproduktu un elektroenerģijas izmantošanas veidiem:

— energoproduktiem, kurus izmanto citiem nolūkiem, nevis par motordegvielu vai kurināmo,

— energoproduktu divējādu izmantošanu.

Energoprodukts tiek divējādi izmantots, ja to izmanto gan par kurināmo, gan citiem nolūkiem, kas nav izmantošana par motordegvielu un kurināmo. Energoproduktu izmantošanu ķīmiskai reducēšanai un elektrolītiskos un metalurģijas procesos uzskata par divējādu lietošanu,

[..]."

14 Direktīvas 2003/96 3. pantā ir noteikts:

"Atsauces Direktīvā 92/12/EEK uz "minerāleļļu" un "akcīzes nodokli", ciktāl tas attiecas uz minerāleļļām, attiecas uz visiem energoproduktiem, elektroenerģiju un attiecīgi šās direktīvas 2. pantā un 4. panta 2. daļā minētajiem valsts netiešajiem nodokļiem."

15 Direktīvas 2003/96 14. panta 1. punktā ir paredzēts:

"1. Papildus Direktīvā 92/12/EEK noteiktajiem vispārējiem noteikumiem, kas regulē ar nodokli apliekamo produktu neapliekamu izmantošanu, un neskarot citus Kopienas noteikumus, dalībvalstis saskaņā ar nosacījumiem, kurus tās nosaka, lai nodrošinātu pareizu un tūlītēju šo atbrīvojumu piemērošanu un nepieļautu nekādu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, nodokļu apiešanu vai ļaunprātīgu izmantošanu, atbrīvo no nodokļiem šādus produktus:

a) energoproduktus vai elektroenerģiju, ko izmanto elektroenerģijas ražošanai, vai elektroenerģiju, ko izmanto, lai saglabātu spēju ražot elektroenerģiju. [..]

b) energoproduktus, kurus paredzēts lietot par degvielu lidojumos, kas nav privāta, nekomerciāla aviācija.

[..]

c) energoproduktus, kurus paredzēts lietot par degvielu kuģošanai Kopienas ūdeņos (ieskaitot zveju) ar kuģiem, kas nav privāti izpriecu kuģi, un elektroenerģiju, ko ražo kuģī.

[..]"

16 Saskaņā ar Direktīvas 2003/96 15. un 16. pantu dalībvalstis šajos pantos uzskaitītajos gadījumos var piemērot atbrīvojumu vai samazinātu nodokļu likmi.

17 Direktīvas 2003/96 28. panta 1. un 2. punkts nosaka:

"1. Dalībvalstis pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai vēlākais līdz 2003. gada 31. decembrim izpildītu šās direktīvas prasības. Par to tās tūlīt informē Komisiju.

2. Tās piemēro šos noteikumus no 2004. gada 1. janvāra, izņemot noteikumus, kas noteikti 16. pantā un 18. panta 1. punktā, kurus dalībvalstis var piemērot no 2003. gada 1. janvāra."

18 Atbilstoši minētās direktīvas 30. pantam:

"Neatkarīgi no 28. panta 2. punkta 2003. gada 31. decembrī atceļ Direktīvas 92/81/EEK un 92/82/EEK.

Atsauces uz atceltajām direktīvām uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu."

Valsts tiesiskais regulējums

19 1995. gada 26. oktobra Likuma-dekrēta Nr. 504, kura nosaukums ir "To tiesību normu konsolidētais teksts, kuras attiecas uz ražošanas un patēriņa nodokļiem un ar tiem saistītajiem kriminālsodiem un administratīvajiem sodiem" (*Decreto legislativo n°504*, "Testo unico delle disposizioni legislative concernenti le imposte sulla produzione e sui consumi e relative sanzioni penale e amministrative") (1995. gada 29. novembra *GURI* Nr. 279 kārtējais pielikums, turpmāk tekstā — "Likums-dekrēts Nr. 504/95"), 21. panta otrā daļa noteic, ka produkti, kas atbilst KN kodam 2710 (smēreļļas) un kas tiek izmantoti par motordegvielu vai kurināmo, tiek aplikti ar akcīzes nodokli ar tādu pašu likmi, ar kādu tiek aplikta līdzvērtīga motordegviela vai kurināmais.

20 Likuma-dekrēta Nr. 504/95 62. panta pirmā daļa noteic:

"Neskarot 21. panta otrajā daļā paredzēto nodokli, smēreļļas (KN kodi no 27 10 00 87 līdz 27 10 00 98) tiek apliktas ar patēriņa nodokli, ja tās paredzētas izmantošanai, piedāvātas pārdošanā vai tās izmanto citiem nolūkiem, nevis kā kurināmo vai motordegvielu."

21 Šī patēriņa nodokļa likme atšķiras no Likuma-dekrēta Nr. 504/95 21. panta otrajā daļā paredzētā akcīzes nodokļa likmes.

22 Ar 2003. gada 25. septembra spriedumu lietā C-437/01 Komisija/Itālija (*Recueil*, I-9861. lpp.) Tiesa nosprieda, ka, paturot spēkā Likuma-dekrēta Nr. 504/95 62. panta pirmo daļu, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Direktīvas 92/12 3. panta 2. punkts un Direktīvas 92/81 8. panta 1. punkta a) apakšpunkts.

23 Iepriekš minētā sprieduma lietā Komisija/Itālija 30. punktā Tiesa atzina, ka saskaņā ar Direktīvas 92/81 8. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 2. panta 2. punktu apvienojumā ar Direktīvas 92/82 2. pantu smēreļļas var aplikt ar akcīzes nodokli tikai tad, ja šīs eļļas ir paredzētas izmantošanai, piedāvātas pārdošanā vai izmantotas kā kurināmais vai motordegviela, lai gan citos gadījumos tās ir jāatbrīvo no saskaņotā akcīzes nodokļa. Šajā kontekstā Tiesa minētā sprieduma 31. un 32. punktā uzsvēra, ka, atļaujot dalībvalstīm piemērot vēl vienu netiešo nodokli produktiem, kas ir atbrīvojami no saskaņotā akcīzes nodokļa, Direktīvas 92/81 8. panta 1. punkta a) apakšpunktam tiktu liegta jebkāda lietderīgā iedarbība.

24 Ir vispārzināms, ka pamata lietas faktu rašanās brīdī Likuma-dekrēta Nr. 504/95 62. panta pirmo daļu Itālijas iestādes vēl nebija atcēlušas.

Pamata prāvas un prejudiciālie jautājumi

25 Ar diviem atsevišķiem dokumentiem *Agenzia Dogane — Ufficio Dogane di Trento* nosūtīja *Fendt* paziņojumu par nesamaksāto nodokli par smēreļļu patēriņu par 2004. gadu, kas paredzēts Likuma-dekrēta Nr. 504/95 62. panta pirmajā daļā.

26 *Fendt* celtās prasības par šiem paziņojumiem *Commissione tributaria provinciale di Trento* [Trento Reģionālā nodokļu tiesa] noraidīja. Pēc šīs tiesas domām, energoprodukti, kas netiek izmantoti kā kurināmais vai motordegviela, neietilpst Direktīvas 2003/96 ierobežotajā piemērošanas jomā. Uz citu produktu, tostarp arī minerāleļļu, aplikšanu ar nodokļiem pilnībā attiecas Likuma-dekrēta Nr. 504/95 62. panta pirmā daļa. Minētā direktīva šajā kontekstā esot ieviesusi jauninājumus, atļaujot dalībvalstīm paredzēt autonomu aplikšanas ar nodokli sistēmu attiecībā uz smēreļļām.

27 *Commissione tributaria di secondo grado di Trento* [Trento Otrās instances nodokļu tiesa], kas izskata apelācijas sūdzību, savos lēmumos par prejudiciālu jautājumu uzdošanu norāda, ka pretēji kompetento muitas iestāžu apgalvotajam Direktīva 2003/96 tiešā veidā neatļauj dalībvalstīm paredzēt produktu, kas netiek izmantoti kā

kurināmais vai motordegviela, aplikšanu ar nodokli. Tomēr gan no iepriekš minētā sprieduma lietā Komisija/Itālija, gan no šīs direktīvas jēgas un mērķa, ko ar to paredzēts sasniegt, izriet, ka eļļas, kas netiek izmantotas kā motordegviela vai kurināmais, ir izslēgtas no Kopienas nodokļu sistēmas.

28 Pastāvot šādiem apstākļiem, *Commissione tributaria di secondo grado di Trento* izlēma abās tās izskatāmajās lietās apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu, kas abās lietās ir formulēts vienādi:

"Vai Likuma-dekrēta Nr. 504/95 62. pantā paredzētais nodokļu režīms [ir saderīgs] ar Direktīvu 2003/96[?]"

29 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 10. maija rīkojumu lietas C-145/06 un C-146/06 rakstveida, mutvārdu procesā un galīgā sprieduma taisīšanai tika apvienotas.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

30 Kā to pamatoti norāda Komisija, Tiesai EKL 234. pantā paredzētās tiesvedības ietvaros nav jāizskata jautājums par valsts tiesību normu saderību ar Kopienu tiesībām. Tiesa tomēr var sniegt valsts tiesai visus attiecīgos interpretācijas kritērijus saistībā ar šīm tiesībām, kas var ļaut tai novērtēt šo saderīgumu, lai atrisinātu tās izskatāmo lietu (skat. it īpaši 1999. gada 10. jūnija spriedumu lietā C-346/97 *Braathens*, *Recueil*, I-3419. lpp., 14. punkts).

31 Pastāvot šādiem apstākļiem, uzdotais prejudiciālais jautājums ir jāsaprot tādējādi, ka iesniedzējtiesa vēlas uzzināt, vai Direktīva 2003/96 nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamata lietā, kurā paredzēts nodoklis par smēreļļu patēriņu, ja šīs eļļas ir paredzētas izmantošanai, piedāvātas pārdošanā vai izmantotas citiem nolūkiem, nevis kā kurināmais vai motordegviela.

32 Šajā kontekstā ir jāatzīmē, ka saskaņā ar Direktīvas 2003/96 1. pantu dalībvalstīm ir pienākums uzlikt nodokļus energoproduktiem saskaņā ar šo direktīvu, kuras mērķis, kā tas izriet no tās preambulas otrā un trešā apsvēruma, ir Kopienas līmenī noteikt minimālo nodokļa likmi lielākajai daļai energoproduktu.

33 Atbilstoši Direktīvas 2003/96 2. panta 1. punkta b) apakšpunktam, lasot to kopā ar šī panta 5. punktu, produkti, kuri atbilst KN kodam 2710, tostarp arī smēreļļas, ir uzskatāmi par energoproduktiem šīs direktīvas izpratnē.

34 Tomēr no minētās direktīvas 2. panta 4. punkta b) apakšpunkta pirmā ievilkuma izriet, ka "šī direktīva neattiecas uz" energoproduktiem, kurus izmanto citiem nolūkiem, nevis par motordegvielu vai kurināmo.

35 Saskaņā ar Direktīvas 2003/96 preambulas divdesmit otro apsvērumu Kopienas noteikumiem noteikti būtu jāattiecas uz energoproduktiem, ja tos izmanto par kurināmo vai motordegvielu. Tādēļ nodokļu sistēmas būtībai un loģikai jābūt tādai, lai noteikumu jomā neiekļautu energoproduktu divējādu izmantošanu un izmantošanu citiem nolūkiem, nevis kā degvielu.

36 Šajā kontekstā ir jāatzīmē, ka atšķirībā no Direktīvas 92/81 8. panta 1. punkta a) apakšpunkta, kurā bija paredzēts, ka dalībvalstīm ir jāatbrīvo no nodokļa minerāleļļas, kuras izmanto citiem nolūkiem, nevis kā motordegvielu vai kurināmo, Direktīvas 2003/96 14. pantā, kurā ierobežojoši uzskaitīti atbrīvojumi, kas minētajām valstīm obligāti jāparedz, nav minēti energoprodukti, kurus izmanto citiem nolūkiem, nevis kā motordegvielu vai kurināmo. Tāpat šādi produkti nav minēti nedz šīs direktīvas 15. pantā, nedz arī tās 16. pantā, kuros dalībvalstīm paredzēti atsevišķi fakultatīvi piemērojami atbrīvojumi.

37 No tā izriet, kā to savu secinājumu 37. punktā ir norādījusi ģenerāladvokāte, ka, kaut arī minerāleļļas, kas tiek izmantotas citiem nolūkiem, nevis kā motordegviela vai kurināmais, ietilpst Direktīvas 92/81 piemērošanas jomā, — tā kā šie produkti, kā to iepriekš minētā sprieduma lietā Komisija/Itālija 30. un 33. punktā ir atzinusi Tiesa, tomēr ir obligāti atbrīvojami no saskaņotā akcīzes nodokļa, — Kopienu likumdevējs, pieņemot Direktīvu 2003/96, bija iecerējis grozīt šo režīmu, izslēdzot šādus produktus no šīs pēdējās minētās direktīvas piemērošanas jomas, ko turklāt tiesas sēdē atzina arī *Fendt*.

38 Līdz ar to — kā to norāda Itālijas un Kipras valdības, kā arī Komisija — kopš 2004. gada 1. janvāra, kas ir datums, kad Direktīva 2003/96 atbilstoši tās 30. pantam atcēla Direktīvu 92/81, dalībvalstīm ir tiesības aplikt ar nodokli tādus energoproduktus kā smēreļļas, kuras izmanto citiem nolūkiem, nevis kā motordegvielu vai kurināmo.

39 Tiesas sēdē *Fendt* tomēr apgalvoja, ka vienīgi tie Direktīvas 92/81 noteikumi, kas ietilpst Direktīvas 2003/96 piemērošanas jomā, var tikt atcelti ar šo direktīvu. Līdz ar to, tā kā šī pēdējā minētā direktīva attiecas vienīgi uz energoproduktiem, kas tiek izmantoti kā motordegviela vai kurināmais, Direktīvas 92/81 noteikumi, kas atbilstoši tās 8. panta 1. punkta a) apakšpunktam attiecas uz energoproduktiem, kas tiek izmantoti citiem nolūkiem, nevis kā motordegviela vai kurināmais, ar Direktīvu 2003/96 netiek atcelti un tādējādi paliek spēkā. Šo interpretāciju

apstiprinot arī mērķis, ko paredzēts sasniegt ar Direktīvu 2003/96. Būtībā tā kā šīs direktīvas mērķis ir veicināt Kioto protokolā paredzēto mērķu sasniegšanu, ar to nevar no jauna atļaut dalībvalstīm aplikt ar nodokli energoproduktus, kas tiek izmantoti citiem nolūkiem, nevis kā motordegviela vai kurināmais, jo šie produkti nav uzskatāmi par piesārņojuma avotu.

40 Šai argumentācijai nevar piekrist. Direktīvas 2003/96 30. pantā nepārprotamā veidā ir paredzēts, ka Direktīva 92/81 no 2003. gada 31. decembra tiek atcelta. Līdz ar to nedz tas apstāklis, ka šīs pēdējās minētās direktīvas un Direktīvas 2003/96 piemērošanas jomas ir dažādas, nedz arī tajā paredzētais mērķis nevar pamatot to, ka šis pants tiek interpretēts tādējādi, ka atsevišķi Direktīvas 92/81 noteikumi paliek spēkā, jo tādā gadījumā radikāli tiktu izmainīta minētā 30. panta piemērošanas joma pretēji Kopienu likumdevēja nepārprotami paustajam nodomam.

41 Tomēr, kaut arī dalībvalstu kompetencē ir piemērot nodokli tādiem energoproduktiem kā smēreļļas, kas tiek izmantotas citiem nolūkiem, nevis kā motordegviela vai kurināmais, tām šī kompetence šajā jomā ir jāīsteno, ievērojot Kopienu tiesības (šajā sakarā skat. 1995. gada 14. februāra spriedumu lietā C-279/93 *Schumacker*, *Recueil*, I-225. lpp., 21. punkts, un 2007. gada 29. marta spriedumu lietā C-347/04 *Rewe Zentralfinanz*, Krājums, I-2647. lpp., 21. punkts un tajā minētā judikatūra).

42 Konkrētāk, dalībvalstīm šajā sakarā ir jāievēro ne tikai EK līguma noteikumi un it īpaši EKL 25. un 90. pants, bet, kā to pamatoti norāda Kipras valdība un Komisija, arī Direktīvas 92/12 3. panta 3. punkta pirmajā daļā ietvertie noteikumi.

43 Kaut arī smēreļļas, kas tiek izmantotas citiem nolūkiem, nevis kā motordegviela vai kurināmais, ietilpst jēdziena "energoprodukti" definīcijā Direktīvas 2003/96 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, tās ir tieši izslēgtas no šīs direktīvas piemērošanas jomas ar minētā panta 4. punkta b) apakšpunkta pirmo ievilkumu un līdz ar to — tās neietilpst saskaņotā akcīzes nodokļa sistēmā.

44 Pastāvot šādiem apstākļiem, ir jāatzīst, ka minētās smēreļļas, uz kurām neattiecas saskaņotais akcīzes nodoklis, ir uzskatāmas par produktiem, kas nav minēti Direktīvas 92/12 3. panta 1. punkta pirmajā ievilkumā (šajā sakarā skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Braathens*, 24. un 25. punkts, kā arī lietā Komisija/Itālija, 31. un 33. punkts), kā rezultātā atbilstoši šī panta 3. punkta pirmajai daļai dalībvalstis patur tiesības ieviest vai paturēt spēkā nodokļus, kurus uzliek šiem produktiem, tomēr ar nosacījumu, ka šie nodokļi tirdzniecībā starp dalībvalstīm nerada robežšķērsošanas formalitātes.

45 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Direktīva 2003/96 ir interpretējama tādējādi, ka tā pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamata lietā, kurā paredzēts iekasēt nodokli par smēreļļu patēriņu, ja tās paredzētas izmantošanai, piedāvātas pārdošanā vai tās izmanto citiem nolūkiem, nevis kā motordegvielu vai kurināmo.

Par tiesāšanās izdevumiem

46 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīva 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/75/EK, ir interpretējama tādējādi, ka tā pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamata lietā, kurā paredzēts iekasēt nodokli par smēreļļu patēriņu, ja tās paredzētas izmantošanai, piedāvātas pārdošanā vai tās izmanto citiem nolūkiem, nevis kā motordegvielu vai kurināmo.

[Paraksti]